

Des de fa vora 50 anys, el nom de París-Valencia captiva els lectors. Una connexió fascinant on la curiositat no té límits. Unes llibreries que s'han convertit en referent del gust per la lectura. Cipriano Olivert, el seu fundador, ens descobreix alguns dels seus secrets.

A la llibreria París-València es pot trobar gairebé de tot, de les últimes novetats editorials, a la millor oferta en llibres de vell i d'ocasió.

Escrivia recentment Josep Piera, en un article de premsa, que li agradava la ciutat de València. Que quan passejava pels seus carrers, quan es deixava dur pel seu centre, maltractat durant anys per l'urbanisme demoleedor, trobava una sensació plaentera. El poeta també reconeixia que la ciutat no té ni de llarg la bellesa de Praga, ni la

monumentalitat de París, ni tan sols el cosmopolitisme de Barcelona, però de la mateixa manera que aquestos grans nuclis urbans, València es fa de voler. Sobretot pels seus racons, que fan d'ella un lloc especial. Al centre de la vila, ben a prop de l'Estació del Nord, n'hi ha un: el carrer de Pelayo. Allí trobem el Trinet que porta el seu nom, un dels últims llocs a la ciutat on es poden veure partides de pilota valenciana de primer nivell. De fet, les seues parets han vist algunes de les jornades més intenses d'aquest esport. Però aquest carrer no només és cita obligada per als amants de la pilota. A la vorera d'enfront, al número 7, es troba la seu central d'una de les llibreries més emblemàtiques de la ciutat. Ens referim a París-València.

Amb cinc locals, la botiga del carrer de Pelayo, la més antiga en l'actualitat, és per a molts la llibreria per excel·lència. La sensació que troba el visitant, quan entra a París-València, és el d'un agradable caos. Les tres entrades ens proporcionen un desconcert momen-

París-Valencia ha sigut pionera en la manera d'exposar els llibres, un fet que hui en dia és general en la majoria de llibreries, i la primera en encetar la venda per correu a través de catàleg.

Amb cinc locals, la botiga del carrer de Pelayo, la més antiga en l'actualitat, és per a molts la llibreria per excel·lència. La sensació que troba el visitant, quan entra a París-Valencia, és el d'un agradable caos. Les tres entrades ens proporcionen un desconcert momentani que s'esvaeix per la presència d'un element que dóna coherència al conjunt. Aquest, sense dubte, és el llibre.

tani que s'esvaeix per la presència d'un element que dóna coherència al conjunt. Aquest, sense dubte, és el llibre. A París-Valencia es venen llibres i es nota: no debades asseguren els seus propietaris que disposen d'un dels majors fons propis de tot el país.

I és que en aquesta llibreria podem trobar gairebé de tot, de les últimes novetats editorials, a la millor oferta en llibres de vell i d'ocasió. «És la nostra filosofia. No entenem de limitacions. És el lector qui distingeix els continguts, el temps o l'embolcall. Per a nosaltres, tots els llibres són iguals», explica Cipriano Olivert Crespo (Cullera, 1927).

Aquesta manera d'entendre el negoci dels llibres ha estat moguda, des dels primers moments, per una insistent vocació de servei. I és això el que ha fet possible, com ens recorda Olivert que «el client de París-Valencia siga el més fidel i el més heterogeni de tots». Aquesta voluntat, que es trasllada a l'equip de professionals que hi treballa, d'atendre les idees i els desitjos dels lectors, els ha portat a innovar contínuament: «hem sigut pioners en la manera d'exposar els llibres, un fet que hui en dia és general en la majoria de llibreries, i els primers en encetar la venda per correu a través de llistes, ofertes i catàlegs a tot l'Estat». Això sí, sense donar mai l'esquena a les noves tecnologies, «ara tot això es fa a través d'Internet». Bona mostra d'això és la completa pàgina web amb què compta la llibreria (www.parisvalencia.com) des d'on es pot fer qualsevol tipus de petició.

Tot i això, potser París-Valencia no seria el que és sense eixe record que destil·la dels seus inicis, a la Plaça Redona, com a llibreria d'intercanvi, allà pel 1954. De fet, el manteniment de les edicions de facsímils i els llibres de vell han marcat tota la seua trajectòria posterior fins el punt de convertir-se en una de les seues particularitats. I tot, per una qüestió de mercat, però també com a conseqüència d'aquesta voluntat de cui-

dar el seu públic: «algunes d'aquestes edicions -comenta Olivert- són ruïnoses, però no podem deixar de banda uns lectors que representen el fervor pel llibre. Lamentablement no abunden, però amb el temps i ampliant les fronteres, hem aconseguit distingits i nombrosos seguidors».

Uns productes minoritaris i uns lectors que tenen el seu propi homenatge durant la Fira del Llibre Antic i d'Ocasíó de València, que s'ubica cada any a la Gran Via Marqués del Túria, i on la llibreria hi participa de manera activa des de la fundació en 1977, juntament amb altres llibreters: «era un compromís i també una necessitat després d'haver encetat la fira de Madrid i col·laborar en l'ampliació de la de Barcelona des del 1969». Una cita que cada any rep milers de visitants: «l'interés és real –diu el llibreter–, sobretot pels originals vells valencians i catalans». Tot i això, es lamenta amb modèstia de la poca projecció, a nivell general, de la literatura en la nostra llengua: «considere que la confusió creada sobre el valencià ha fet molt de mal a la seua producció i difusió».

Però París-Valencia no la formen únicament rareses, també hi ha espai per a la literatura actual, que continua sent la que genera més beneficis. Olivert ho té clar: «el públic segueix preferint les històries més pròximes, a ser possible de butxaca, tot i que els gustos literaris depenen de les circumstàncies de cada moment. Per exemple, ara la gent està molt interessada en els temes d'actualitat política i social». De totes maneres, sempre hi ha gèneres que sobrepassen les modes literàries: «la novel·la històrica, no falla mai». Tot i les bones perspectives (la llibreria mai està buida), Olivert es mostra contundent quan analitza la situació del mercat editorial: «està saturat i això limita molt el marge

París-Valencia no seria el que és sense eixe record que destil·la dels seus inicis, a la Plaça Redona, com a llibreria d'intercanvi, allà pel 1954. De fet, el manteniment de les edicions de facsímils i els llibres de vell han marcat tota la seua trajectòria posterior fins el punt de convertir-se en una de les seues particularitats.

de les llibreries independents, que han de fer front a enormes despeses en admissions i devolucions. Hem entrat en una roda que només beneficia les grans editorials i els *best sellers*». I afegeix en to trist: «al final, el distribuïdor només proporcionarà llibres on tinga assegurada la venda, que seran substituïts per informació i publicitat a la resta de llibreries. No és que siga la solució ideal. És que no hi ha una altra».

De moment, avui en dia, endinsar-se en París-Valencia és descobrir l'extens món del llibre. Una connexió que aquesta família, procedent de Cullera i afincada a la capital francesa durant onze anys, ha convertit en referent del plaer de la lectura per a molts valencians. Dissabte de vesprada, al Trinquet de Pelayo, comença una nova partida. La incertesa i el joc marquen les apostes. A la vorera d'enfront el dubte desapareix de seguida. Qui entra a París-Valencia, sempre guanya.

Àlvar Peris

